

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6Csp/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8422200194
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Baštová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:8422200194.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Baštovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava proti žalovanému: M. T., N.. XX.XX.XXXX, A. J. XXX, XXX XX B. o zaplatenie sumy 1.923,02 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 174,66 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 174,66 eur od 21.12.2021 do zaplatenia **z a s t a v u j e.**

II. Žalovaný je **p o v i n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 810,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 810,-eur od 21.12.2021 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a .**

IV. Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s. žalobou doručenou súdu dňa 28.01.2022 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.923,02 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.923,02 eur od 21.12.2021 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Právny predchodca žalobcu žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným ako dlžníkom uzavrel dňa 02.11.2017 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s., na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. V žalobe tvrdil, že žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80 %, ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 1.050,- eur a bol povinný platiť mu štandardnú mesačnú splátku vo výške 35,- eur. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaný si nespĺnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany právneho predchodcu žalobcu, právny predchodca žalobcu vystavil ku dňu 03.12.2021 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 30.11.2021 obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihladnutím na vykonané úhrady žalovaného s konečným zostatkom na úhradu vo výške 1.923,02 eur. Nakoľko si žalovaný nespĺnil povinnosť uhradiť právnenmu predchodcovi žalobcu záväzok vo výške 1923,02 eur, a to ani v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy, t. j. do dňa 20.12.2021, právny predchodca žalobcu si okrem nároku na zaplatenie istiny vo výške 1.923,02 eur uplatnil aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení právny predchodca žalobcu označil a predložil Zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty Pôžičková karta Quatro PREMIUM a zmluvu o spotrebiteľskom

úvere zo dňa 02.11.2017, Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných kariet a výpis z Pôžičkovej karty Quatro PREMIUM.

4. Podaním doručeným súdu dňa 07.03.2022 právny predchodca žalobcu- Všeobecná úverová banka, a. s. navrhol zmenu sporových strán na strane žalobcu a žiadal, aby súd pripustil vstup spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o. namiesto doterajšieho žalobcu, a to z dôvodu, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok bola pohľadávka doterajšieho žalobcu ako postupcu voči žalovanému ako dlžníkovi, postúpená tejto spoločnosti ako postupníkovi. Súd uznesením zo dňa 10.03.2022 vyhovel návrhu žalobcu a pripustil zmenu strán sporu na strane žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.03.2022.

5. Žalovanému bola žaloba s prílohami spolu s uznesením na vyjadrenie sa k žalobe doručená do vlastných rúk dňa 02.05.2022. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

6. Súd žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu v priebehu sporu plniac si povinnosť podľa § 54a Občianskeho zákonníka ex officio skúmať, či nie je pohľadávka premlčaná, vyzval na vyjadrenie sa k otázke premlčania, vzhľadom k tomu, že z predloženého výpisu z Pôžičkovej karty Quatro vyplýva posledné čerpanie žalovaným dňa 23.09.2018, pričom žaloba bola doručená súdu až dňa 28.01.2022.

7. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 08.07.2022, na ktoré sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčast ospravedlnili a súhlasili s tým, aby súd rozhodol v zmysle podaní žalobcu aj bez ich účasti. Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil napriek vykázanému doručeniu predvolania fikciou doručenia, ktoré sa vrátilo ako neprevzaté v odbernej lehote dňa 23.06.2022 a ktoré sa podľa § 116 ods. 3, § 106 ods. 1 písm. a) a § 111 ods. 3 Civilného sporového poriadku považuje týmto dňom za doručené. Nakoľko nebol podaný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody jeho odročenia, súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti strán sporu.

8. Na výzvu súdu ohľadne premlčania žalobca pred pojednávaním reagoval písomným podaním doručeným súdu dňa 29.06.2022, v ktorom ozrejmil, že kreditná karta je forma revolvingového úveru, t. j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty. Žalovaný ako majiteľ karty môže, ale nemusí tento úver čerpať. Z kreditných a debetných transakcií žalovaného vyplývajúcej z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného jednoznačne vyplýva, že žalovaný vyplnením a podpísaním žiadosti súhlasil s opakovaným obnovením úverového limitu, keďže kreditnú kartu dlhodobo využíval v súlade s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding, a. s. (ďalej len „Obchodné podmienky“). Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 1.050,- eur so zmluvným úrokom vo výške 22.80 % ročne so štandardnou splátkou vo výške 35,- eur mesačne. Žalovaný začal čerpať úverový rámec od 9.11.2017 ako vyplýva z predloženého položkovitého výpisu z kartového účtu žalovaného v časti debetných transakcií. V súlade s čl. V bod 35 písm. a) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 2.2.2019 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovaného spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške.

8.1. Konkrétne k premlčaniu uviedol, že uplatnený nárok v čase začatia sporu dňa 28.1.2022 premlčaný nebol. K vyhláseniu okamžitej splatnosti došlo dňa 2.2.2019, a to pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.11.2018. Poukázal na neplynutie lehôt upravených zákonom č. 62/2020 Z. z., podľa ktorého lehoty v čase odo dňa účinnosti tohto zákona 25.03.2020 do 30.04.2020 neplynuli (spolu 36 dní) a následne odo dňa 19.01.2021 do 28.02.2021 taktiež neplynuli (spolu 40 dní). Počítajúc 76 dní zákonného neplynutia lehôt, v prípade počiatku premlčania celého uplatneného nároku od splátky splatnej dňa 20.11.2018, bola žaloba podaná dňa 28.01.2022 v 3 ročnej premlčacej dobe, a preto nárok premlčaný nie je.

8.2. Ďalej uviedol, že revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Z uvedeného dôvodu v priebehu trvania revolvingu nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN, pretože sa úver čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa, čím sa tak menia

údaje relevantné pre výpočet RPMN (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.1.2011, sp. zn. 6Co/95/2010). V predložených dokumentoch sa nachádza aj indikatívny výpočet RPMN podľa vzorca v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. a jeho prílohy č. 2. O výške ročnej úrokovej sadzby 22.80% označenej vo výpise ako štandardná ročná úroková sadzba, ako aj výške schváleného úverového rámca 1.050,- eur a výške štandardnej mesačnej splátky 35,- eur bol žalovaný počas trvania úverového vzťahu každý mesiac oboznámený, a to vo forme mesačne zasielaných výpisov z kreditnej karty VÚB, a. s. Žalovaný bol oboznámený s výškou štandardnej ročnej úrokovej sadzby aj prostredníctvom Cenníka VÚB, a. s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. RPMN v zmluve nie je možné určiť z objektívnych dôvodov. Úver poskytnutý žalovanému vo forme revolvingu nie je bezúročný. Rozsah čerpania žalovaného predstavujú debetné transakcie (dátum transakcie, dátum zúčtovania, popis, suma v EUR):

09.11.2017 10.11.2017 SKK, a.s. - A. XX - W. -1.050,00

18.12.2017 19.12.2017 S6AV562G-K. -30,00

16.02.2018 17.02.2018 S6AV562K-B. A. -10,00

30.03.2018 01.04.2018 ATM S6AK190B-B. A. -10,00

23.04.2018 24.04.2018 S6AV562G-K. -10,00

29.05.2018 30.05.2018 S6AV562G-K. -10,00

23.06.2018 24.06.2018 S6AV602B-W. -10,00

23.09.2018 24.09.2018 S6AV562F-W. -30,00

Plnenie žalovaného v prospech kartového účtu predstavuje sumu 350,- €, ktorá je podrobne rozpísaná vo výpisoch z kartového účtu žalovaného v časti kreditných transakcií s popisom transakcie „Úhrada“. Kreditné operácie vykonané žalovaným (dátum transakcie, dátum zúčtovania, popis, suma v EUR):

13.12.2017 16.12.2017 Úhrada 35,00

15.01.2018 18.01.2018 Úhrada 35,00

12.02.2018 15.02.2018 Úhrada 35,00

09.03.2018 14.03.2018 Úhrada 35,00

16.04.2018 19.04.2018 Úhrada 35,00

23.05.2018 26.05.2018 Úhrada 35,00

15.06.2018 20.06.2018 Úhrada 35,00

14.08.2018 17.08.2018 Úhrada 35,00

18.09.2018 21.09.2018 Úhrada 70,00.

8.3. Žalobcom uplatnená suma 1.923,02 eur predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátene kompenzácie poisťného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je v zmysle obchodných podmienok kartový účet zaťažený štandardnými úrokmi a sankčnými úrokmi, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. Žalovaná suma 1.923,02 eur pozostáva z: istiny 1.047,05 eur, poplatkov 25,- eur, štandardného úroku 701,31 eur, sankčného úroku 149,66 eur. Zároveň oznámil, že v časti zaplatenia sumy 174,66 eur (poplatky a sankčný úrok) a prislúchajúceho úroku z omeškania berie svoju žalobu späť. Z dôvodu späťvzatia žiadal, aby súd rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť istinu 1.748,36 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.748,36 eur od 21.12.2021 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Spolu s vyjadrením okrem už predložených listinných dôkazov predložil oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 02.02.2019, predžalobnú upomienku zo dňa 02.01.2019 s kópiou doručenky a Cenník VÚB, a. s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s.

9. Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

10. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatí žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

11. Vzhľadom k tomu, že žalobca vzal svoju žalobu sčasti späť skôr, než sa začalo pojednávanie, súd postupujúc podľa citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku I. výrokom konanie v rozsahu späťvzatia žaloby žalobcom zastavil.

12. Predmetom posúdenia v spore tak po čiastočnom späťvzati žaloby žalobcom ostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 1.748,36 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.748,36 eur od 21.12.2021 do zaplatenia a náhrada trov konania.

13. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, ktoré tvoria súčasť spisu a vykonanie ktorých nebolo žalovaným namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné, zistil nasledovný skutkový stav:

14. Zo žalobcom predloženej Zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty Pôžičková karta Quatro PREMIUM a zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 02.11.2017, v ktorej je ako veriteľ označený právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a. s. súd zistil, že v jej časti I. sú uvedené osobné údaje o klientovi- žalovanom, v rozsahu jeho osobných údajov a s uvedením rodinného stavu ženatý, počet nezaopatrených detí 0, výška vyživovacej povinnosti 0, mesačné výdavky (splátky úverov, hypoték, lízingov priemerne za mesiac) 0, iné mesačné výdavky (náklady na bývanie, SIPO, telefón) 25,- eur; v časti II. sú údaje o jeho zamestnaní s uvedením, že je zamestnanec u zamestnávateľa G. B. B. T. Y. a jeho priemerný čistý mesačný príjem za posledných 6 mesiacov je 600,- eur; potom v časti III. sú uvedené „Podmienky úveru“. Tam je uvedený druh úveru bezúčelový spotrebiteľský úver- revolvingový s vykonávaním platobných operácií z úveru prostredníctvom kreditnej platobnej karty, úverový rámec že je 1.050,-eur, štandardná mesačná splátka že je 35,-eur, štandardná úroková sadzba že je 22,80 % p. a. a RPMN je 28,53 %. Zároveň je tam uvedené, že deň splatnosti štandardnej/povinnejšej mesačnej splátky je 20. deň v kalendárnom mesiaci a bude uvedený vo výpise, že spotrebiteľ spláca istinu v rovnakých mesačných splátkach so začiatkom jedného mesiaca po dni prvého čerpania. Tiež je tam uvedená výška celkových nákladov 145,27 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť v súvislosti s poskytnutím úveru je 1.195,27 eur, priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty na Slovensku 22,42 % p. a., odplata 28,53 %, najvyššia prípustná výška odplaty 43,64 %, doba trvania zmluvy neurčitá, termín konečnej splatnosti v deň zániku zmluvy alebo v deň vyhlásenia okamžitej splatnosti. Žalovaný a zástupca právneho predchodcu žalobcu podpísali zmluvu dňa 02.11.2017. Právny predchodca žalobcu predložil súdu spolu s touto zmluvou aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s.

15. Výpis z Pôžičkovej karty Quatro predložený právnym predchodcom žalobcu bol vystavený ku dňu 03.12.2021 a je v ňom uvedené zúčtovacie obdobie od 10.11.2017 do 30.11.2021. Výpis obsahuje súhrn debetných a kreditných transakcií na pôžičkovej karte realizovaných za uvedené obdobie, pričom v zmysle tohto výpisu boli na ľarchu účtu realizované debetné transakcie spolu vo výške 2.273,02 eur a v prospech tohto účtu kreditné transakcie spolu vo výške 350,- eur. Žalobca v písomnom vyjadrení uviedol, že z evidovaných „debetných transakcií“ predstavujú reálne výbery a čerpania žalovaného sumu vo výške 1.160,- eur (zvyšnú časť predstavujú účtované úroky, sankčné úroky a poplatky) a reálne kreditné transakcie v prospech účtu predstavujú sumu 350,- eur. Posledné čerpanie žalovaný uskutočnil dňa 23.09.2018. Z vyjadrenia žalobcu a z výpisu vyplýva, že žalovaný na vrátenie úveru uhradil sumu 350,- eur (kreditné transakcie).

16. Právny predchodca žalobcu žalovanému adresoval predžalobnú upomienku zo dňa 02.01.2019, v ktorej mu oznámil, že ku kreditnej karte č. XXXXXXXXXXXX eviduje nedoplatok na splátkach vo výške 105,- eur, ktorý ho žiadal bezodkladne uhradiť s tým, že ak do 16.01.2019 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 11/2018, bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný prevzal predžalobnú upomienku dňa 07.01.2019. Listom označeným ako Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 02.02.2019 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, nakoľko neuhradil dlžné splátky v lehote stanovenej v Predžalobnej upomienke riadne a včas, že jeho dlh z kreditnej karty č. XXXXXXXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu naraz s tým, že dlžná suma predstavuje 1.178,73 eur.

17. Z hľadiska právneho posúdenia je zrejmé, že žalobca si od žalovaného žalobou uplatnil nárok na vrátenie revolvingového, t. j. automaticky obnovovaného úveru čerpaného použitím kreditnej karty. Keďže právny predchodca žalobcu bol obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania zapísaným v obchodnom registri bolo poskytovanie úverov, pričom v zmluve aj priamo je uvedené, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

Predmetná zmluva je tak v zmysle § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z., ako aj v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou v podobe spotrebiteľského úveru, čo medzi stranami ani nebolo sporné. Pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom citovanej právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka a v zákone č. 129/2010 Z. z. je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov.

18. Podľa § 54a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č.40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

19. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

20. Podľa § 100 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

21. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

22. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

23. Podľa § 1 písm. a) zákona č.62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (25.3.2020) do 30. apríla 2020 neplynú.

24. Podľa § 8 písm. a) zákona lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona (19.01.2021) do 28. februára 2021 neplynú.

25. Pre úplnosť súd uvádza, že vzhľadom na ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 5.12.2018 sa zaoberal najskôr otázkou, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy možno vymáhať, teda či nie je premlčané, pričom zistil že premlčané nie je, a to berúc do úvahy vyjadrenie žalobcu a ním predložené listinné dôkazy. Vychádzajúc z výpisu Pôžičkovej karty Quatro PREMIUM, žalobcom predloženej predžalobnej upomienky a oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti s ohľadom na neplynutie lehôt počas pandémie COVID-19 je zrejmé, že žaloba bola podaná pred uplynutím trojročnej premlčacej doby a právo žalobcu ani v časti premlčané nie je. Žalobe však nebolo možné vyhovieť v celom rozsahu, pretože podľa názoru súdu išlo v danom prípade o bezúročný a bezpoplatkový úver.

26. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

28. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

29. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 02.11.2017 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

30. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

31. Podľa § 7 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

32. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

33. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

34. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

35. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

36. Medzi stranami nebolo sporné uzavretie zmluvy a čerpanie revolvingového úveru. Súd má však za to, že právny predchodca žalobcu žalovanému poskytol úver bez toho, aby preukázal skúmanie bonity žalovaného. Či veriteľ túto povinnosť riadne a v súlade so zákonom splnil musí súd rozhodujúci o žalobe veriteľa o plnenie zosplatennej istiny, úrokov a ostatného príslušenstva z úveru skúmať vždy. Už v rámci predbežného právneho posúdenia súdom tak vzišla otázka splnenia zákonnej povinnosti stanovenej v § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Otázne je teda či bol právny predchodca žalobcu vôbec oprávnený poskytnúť žalovanému úver v takej výške vzhľadom k skúmaniu jeho bonity a teda k schopnosti tento úver splácať. Zásadnou a prioritnou otázkou pre rozhodnutie o posúdení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu podľa § 11 ods. 2 cit. zákona je hrubé porušenie povinnosti veriteľa posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., keďže porušenie tejto povinnosti veriteľa má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

37. Žalobca nepreukázal, ani netvrdil, že by splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 7 zákona č. 129/2010 Z. z., teda povinnosť posúdiť s náležitou odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať úver, čo v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. je dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Žalobca nepredložil žiaden dôkaz, že by skúmal všetky povinné zložky na posúdenie bonity žalovaného, teda príjmy, výdavky a rodinný stav spotrebiteľa a že by prihliadal na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. V zmluve nie sú uvedené žiadne údaje k bonite žalovaného, je v nej uvedené len to, že žalovaný je ženatý, nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť, nemá nezaopatrené deti a má len mesačné náklady na bývanie, SIPO, telefón vo výške 25,- eur a že jeho priemerný príjem je 600,- eur mesačne a iné záväzky sú vo výške 0,- eur. Súd len z registra obyvateľov SR mal preukázané, že v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy mal žalovaný tri nezaopatrené deti vo veku 4 roky, 5 rokov a 7 rokov, a teda je zrejmé, že musel mať voči nim aj vyživovaciu povinnosť a že už len tento údaj uvedený právnym predchodcom žalobcu v zmluve nebol pravdivý. Taktiež je nepravdivý údaj uvedený v zmluve o mesačných výdavkoch žalovaného na splátky úverov a hypoték vo výške 0,- eur, nakoľko súd len z jeho registra vlastnou činnosťou zistil, že voči žalovanému eviduje 2 archívne spisy, z toho konanie pod sp. zn. 10Csp/180/2021, v ktorom bola žalobcom Všeobecná úverová banka, a. s., ktorá dňa 11.11.2016 uzavrela so žalovaným zmluvu na pôžičku vo výške 686,- eur a pod sp. zn. 6Csp/51/2021, v ktorom taktiež Všeobecná úverová banka, a. s. uzavrela so žalovaným dňa 16.03.2017 zmluvu o úvere na sumu 10.000,- eur. Ďalej súd eviduje ešte 3 živé spisy, okrem tohto konania. Je zrejmé, že len uvedenie základných údajov do zmluvy, aj to nepravdivých zo strany právneho predchodcu žalobcu nestačí na preukázanie bonity žalovaného, pretože žalobca bol povinný predložiť dôkazy, z ktorých vychádzal pri posúdení bonity, či už z interných alebo externých zdrojov (napr. výplatné pásky, potvrdenie o mzde a podobne, výstup z registra Sociálnej poisťovne, atď.) čo sa nestalo. Nie je zrejmé, čo malo byť zdrojom deklarovaného príjmu žalovaného a je nanajvýš nepravdepodobné, aby jeho jediným výdavkom boli výdavky na bývanie, SIPO a telefón len vo výške 25,- eur. Preto nemožno konštatovať preukázanie postupu veriteľa s odbornou starostlivosťou pri skúmaní bonity. Keďže žalobca vôbec netvrdil, žeby bolo uskutočnené preverenie bonity a ak áno, ako konkrétne, pre úplnú absenciu takéhoto konkrétneho skutkového tvrdenia nebolo možné vychádzať ani z jeho nepopretia žalovaným.

38. Skutkové tvrdenia upravuje ustanovenie § 150 Civilného sporového poriadku, ktoré zakotvuje jednu zo základných procesných povinností strán sporu, a to povinnosť tvrdiť. Stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia (onus dicendi). Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom (onus probandi) je predpokladom pre úspech v spore. Nesplnenie povinnosti tvrdiť, resp. nesplnenie povinnosti „relevantne“ tvrdiť (uviesť tvrdenia z hľadiska ich kvality pravdivé, úplné, podstatné a rozhodujúce) má pre stranu sporu procesnoprávnu sankciu. Táto sankcia má podobu prehry sporu. Prejaví sa teda v meritórnom rozhodnutí veci. Povinnosť strany sporu tvrdiť má kľúčový význam a predstavuje jeden zo základných princípov civilného procesu. V sporovom konaní je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu. Sporové konanie sa riadi zásadou formálnej pravdy a rozsudok súdu v zásade nezohľadňuje to, čo žiadna zo strán sporu netvrdila. Posúdenie otázky, ktorá strana sporu je povinná tvrdiť a aký je obsah jej povinnosti tvrdiť, teda kto a aké tvrdenia má uviesť, sa odvíja od hmotného práva. Platí, že strana sporu je povinná tvrdiť skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé privodiť jej úspech v spore. Povinnosť tvrdiť podstatné a rozhodujúce skutočnosti (§ 132 CSP o náležitostiach žaloby) tak znamená, že je potrebné uviesť všetko, čo je obsiahnuté v skutkovej podstate hmotnoprávnej normy (skutočnosti spôsobilé na základe hmotného práva privodiť úspech strany v spore), Hmotné právo určuje, ktoré skutočnosti sú podstatné a rozhodujúce. K uvedenému bližšie pozri napr. Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku autorov Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Praha : C. H.Beck., 2016, z ktorého súd citoval, kde na strane 571, vo výklade k § 150 CSP okrem iného je uvedené, cit.“ Povinnosť tvrdiť podstatné a rozhodujúce skutočnosti sa v právnej teórii označuje ako povinnosť substancovane tvrdiť, resp. povinnosť uviesť substancované tvrdenia...Substancované tvrdenie je také skutkové tvrdenie, ktoré je možné subsumovať pod konkrétnu hmotnoprávnu normu a je k nemu možné vykonať dokazovanie. Následkom porušenia povinnosti žalobcu substancovane tvrdiť je zamietnutie žaloby bez dokazovania...Súd nemá čo dokazovať, ak tvrdenie nie je substancované. Nesubstancované tvrdenie sa nedá substancovane poprieť.“

39. Z týchto dôvodov považuje súd Zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty Pôžičková karta Quatro PREMIUM a zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 02.11.2017 podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročnú a bez poplatkov.

40. Na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru sú tu navyše aj dôvody v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch a teda ak by aj právny predchodca splnil svoju povinnosť posúdiť s náležitou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať úver, aj tak by sa jednalo o bezúročný a bezpoplatkový úver.

41. Súd nemal pochybnosti, že žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu Zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty Pôžičková karta Quatro PREMIUM a zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 02.11.2017 a že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému elektronickú kreditnú kartu, prostredníctvom ktorej mohol žalovaný čerpať revolvingový úver, t. j. automaticky obnovovaný úver.

42. Súd preskúmal obsah zmluvy a jej súladnosť s ustanovením § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. a musí nutne konštatovať, že táto zmluva neobsahuje správny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov ani celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak ako to predpisuje § 9 ods. 2 písm. k), ani správny údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (údaj predpísaný v § 9 ods.2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z.). Čo sa týka údajov o RPMN, skutočnosť, že sa jedná o revolvingový úver nezavahuje právneho predchodcu žalobcu, aby táto náležitosť bola súčasťou zmluvy, a to aj z toho dôvodu, že RPMN nezahŕňa len úroky, ale aj ďalšie náklady spojené s týmto úverom. Súd zdôrazňuje, že zákon nepozná výnimku pri revolvingových úveroch, ktorá by umožňovala absenciu RPMN priamo v zmluvnom dojednaní. Preto, ak právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu, ktorej predmetom je spotrebiteľský úver (aj keď vo forme revolvingu), uvedená obligatórna náležitosť musí byť v zmluve uvedená a bolo povinnosťou právneho predchodcu žalobcu, ako dodávateľa a profesionála podnikajúceho ako banka nastaviť podmienky splácania úveru tak, aby mu umožňovali vypočítať výšku RPMN. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 29.06.2022 argumentoval, že vzhľadom na charakter revolvingového úveru nie je možné určiť výšku RPMN priamo v úverovej zmluve, pretože sa úver čerpá a dopĺňa na základe vôle dlžníka a tým sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN, pričom na podporu svojho tvrdenia

poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 27. 01. 2011, sp. zn. 6Co/95/2010, podľa ktorého pre neuvedenie RPMN pri revolvingovom úvere, nie je možné úver považovať za bez úrokov a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené súd dáva do pozornosti, že z novších rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. 10. 2012, sp. zn. 17Co/215/2012, Krajského súdu v Prešove z 12. 03. 2014, sp. zn. 2Co/135/2013 a Krajského súdu v Žiline z 30. 10. 2013, sp. zn. 6Co/138/2013 vyplýva opačný právny názor, podľa ktorého aj pri revolvingovom úvere musí byť v zmluve uvedený údaj o RPMN so zreteľom na to, že pokiaľ zákon o spotrebiteľských úveroch určil ako zákonnú náležitosť stanovenie RPMN (bez rozlíšenia, či ide o revolvingový, príp. iný druh úveru), aj pri revolvingovom úvere musí byť v zmluve uvedený údaj o RPMN.

43. V bode III. zmluvy je síce uvedený údaj o RPMN (28,53 %), no už len samotná skutočnosť existencie podstatných rozporov pokiaľ ide o základné náležitosti úveru a tiež predpoklady použité pre výpočet RPMN samo osebe robí tento údaj v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. pochybným, nevierohodným a nepoužiteľným. V zmluve je uvedené, že RPMN bola vypočítaná z nasledovných údajov: celková výška spotrebiteľského úveru 1.050,- eur, výška štandardnej úrokovej sadzby 22,80 % p. a., poplatok za správu kartového účtu 1,30 eur mesačne. Ďalej je tam uvedené, že pri výpočte tejto hodnoty RPMN boli v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. použité tieto predpoklady: zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených zmluvou o spotrebiteľskom úvere, úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. A ešte je tam uvedené, že pri výpočte tejto hodnoty RPMN boli v zmysle zákona použité tieto dodatočné predpoklady pre výpočet RPMN: spotrebiteľský úver sa považuje za vyčerpaný okamžite a v plnej výške, poskytuje sa na obdobie jedného roka počnúc dňom prvého čerpania, posledná splátka uskutočnená spotrebiteľom vyrovná zostatok istiny, úrokov a prípadných ďalších poplatkov spotrebiteľ spláca istinu v rovnakých mesačných splátkach so začiatkom jedného mesiaca po dni prvého čerpania; ak sa istina musí úplne splatiť iba jedinou splátkou v rámci každého platobného obdobia, predpokladá sa, že následné čerpania a splácania celej istiny spotrebiteľom prebiehajú počas obdobia jedného roka; úroky a ďalšie poplatky sa použijú v súlade s uvedeným čerpaním a splácaním istiny a v súlade s tým, ako je uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

44. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkoľvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver.

45. Podľa názoru súdu údaj o RPMN ani údaj o termínoch splátok nie sú v zmluve uvedené správne, jasne, určito, zrozumiteľne, čo robí daný úver bezúročným a bez poplatkov. Celé tlačivo žiadosti je v bode III. Podmienky úveru vnútorne úplne rozporné a nemá nielen pre spotrebiteľa, ale aj pre súd pokiaľ ide o poznanie základných podmienok úveru žiadnu výpovednú hodnotu, keď napríklad pokiaľ ide o splatnosť splátok je tam na jednej strane uvedené, že deň splatnosti štandardnej/povinnejšej mesačnej splátky je 20. deň v kalendárnom mesiaci a bude uvedený vo výpise a na druhej strane v texte nižšie za tým je uvedené, že spotrebiteľ spláca istinu v rovnakých mesačných splátkach so začiatkom jedného mesiaca po dni prvého čerpania (prvé čerpanie bolo 09.11.2017). Navyše spôsob výpočtu RPMN je upravený v zmluve tak, že evokuje výpočet tromi možnými spôsobmi, pričom zákon č. 129/2010 Z. z. v citovanom ustanovení § 19 jednoznačne stanovuje, čo sa použije na účely výpočtu RPMN.

46. Keďže náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods.2 zákona musia byť uvedené priamo v nej, v čase, keď sa spotrebiteľ rozhoduje, či vstúpi do zmluvného vzťahu, vyhodnocuje výhodnosť úveru a

porovnáva ho s obdobnými úvermi iných poskytovateľov, absolútne neobstojí argumentácia žalobcu, že o náležitostiach úveru žalovaný bol informovaný, resp. oboznámený, a to vo forme mesačne zasielaných výpisov z kreditnej karty VÚB, a. s. ako aj prostredníctvom Cenníka VÚB, a. s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. V tomto spore ide o nedostatky, ktoré bezosporu mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške a trvaní záväzku. Absencia uvedenia vyššie uvedených náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v ustanoveniach zmluvy má v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. za následok, že úver čerpaný žalovaným prostredníctvom karty je bezúročný a bez poplatkov.

47. Nakoľko súd Zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty Pôžičková karta Quatro PREMIUM a zmluvu o spotrebiteľskom úvere, z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok, považuje podľa § 11 ods.1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročnú a bez poplatkov, veriteľovi vzniklo právo iba na úhradu úverovej istiny, t. j. tej sumy, ktorú žalovanému reálne poskytol. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 29.06.2022 špecifikoval jednotlivé čerpania z karty, z ktorých súčtu vyplýva, že žalovanému bola reálne poskytnutá suma 1.160,- eur, ktorú žalovaný čerpal v období od 09.11.2017 do dňa 23.09.2018. Rovnako z uvedeného výpisu vyplýva, že žalovaný uhradil na vrátenie úveru len sumu 350,- eur. Súd preto mal za preukázaný vznik nároku veriteľa na úhradu úverovej istiny vo výške 810,- eur (1.160 eur - 350,- eur). V priebehu konania neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali tvrdenie žalobcu, že žalovaný uvedenú sumu do podania žaloby ani do dňa vyhlásenia rozsudku nezaplatil, čo nespochybnil ani samotný žalovaný, hoci mu žaloba s prílohami bola riadne doručená a bol vyzvaný sa k nej vyjadriť, riadne bol predvolaný aj na pojednávanie, na ktoré sa bez ospravedlnenia nedostavil, teda ak by chcel spochybniť základ či výšku voči nemu uplatneného nároku, mal dostatočný priestor tak urobiť. Preto súd v uvedenom rozsahu žalobe II. výrokom vyhovel a žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 810,- eur žalobcovi. V ostatnej časti nárokov žalobcu súd žalobu zamietol, keďže zmluva je bezúročná a bezpoplatková, a preto žalobcovi nebolo možné priznať nim požadované úroky, nakoľko z logiky a účelu ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o skúmaní bonity žalovaného a o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je zrejmé, že ak chýbajú v zmluve náležitosti spôsobujúce tento následok, nemá spotrebiteľ povinnosť veriteľovi platiť nič nad rámec skutočne mu poskytnutých peňažných prostriedkov s výnimkou prípadných sankcií za omeškanie s ich vrátením.

48. Súd pre úplnosť uvádza, že keďže v tomto spore išlo o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa v zmysle tejto zmluvy malo uskutočniť v splátkach, preto ak veriteľ chcel žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, bol povinný postupovať podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného v tom čase. Podľa tohto zákonného ustanovenia, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Právny predchodca žalobcu v tomto prípade preukázal dodržanie týchto podmienok, ktoré v zmysle predmetného ustanovenia zákona bolo treba splniť, aby bolo možné žiadať predčasné splatenie úveru. Žalovaný meškal so splátkami a žalobca predložil súdu predžalobnú upomienku zo dňa 02.01.2019, ktorá obsahovala upozornenie na oprávnenie veriteľa úver zosplatiť a tiež predložil oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 02.02.2019. Žalovaný podmienky predčasného zosplatnenia úveru ani zosplatenie nerozporoval. Ďalej žalobca predloženým oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 23.02.2022 preukázal, že postupca VÚB, a. s. oznámil žalovanému, že pohľadávka voči žalovanému z predmetnej úverovej zmluvy bola spolu s príslušenstvom odplatne postúpená na žalobcu. Podmienky postupiteľnosti bankovej pohľadávky v zmysle zákona o bankách a zákona o spotrebiteľských úveroch boli splnené. Vzhľadom na uvedené, preto súd mal za preukázané zosplatenie pohľadávky a aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu na uplatnenie pohľadávky rovnajúcej sa výške nevrátenej úverovej istiny.

49. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

50. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

51. Podľa § 3 nariadenia vlády 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

52. Žalovaný si svoje povinnosti voči žalobcovi podľa vyššie uvedeného a zisteného skutkového stavu riadne a včas neplnil, žalobcovi preto vznikol nárok nielen na zaplatenie dlžnej sumy, ale aj na zaplatenie úrokov z omeškania v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (základná úroková sadzba ECB v období vzniku omeškania platná od 10.09.2014 do 09.12.2015 doposiaľ predstavovala 0,05 %) t. j. vo výške 5 % od 21.12.2021 do zaplatenia, na zaplatenie ktorých súd zaviazal žalovaného. V časti úroku z omeškania vzťahujúceho sa k sume zamietnutej II. výrokom rozsudku súd žalobu zamietol z tých istých dôvodov, z ktorých zamietol žalobu aj v časti tejto sumy.

53. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, keď vzhľadom na zamietnutie žaloby v prevažnej časti bol v spore úspešný žalovaný, ktorý si však náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu mu žiadne preukázateľné trovy nevyplývajú, preto súd v súlade s procesnou ekonómiou podľa čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku nevyhradil rozhodnutie o výške trov konania samostatnému uzneseniu, ale rozhodol tak, že náhradu trov konania žalovanému nepriznal (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.